

Amts 2den Valgkreds og til hans Partifæller, men i øvrigt ogsaa til andre ærede Medlemmer her i Tinget, at foretage en Sammenligning mellem de af mig nævnte Paragraffer paa de 2 Aars Finanslove, altsaa den, der er bevilget i Samlingen 1900—1901, og den, vi nu ere i Færd med at vedtage. De ville da se, at Landbrugsministeriets Budget, der særlig skulde være det, der indeholder de Bevillinger, der først og fremmest skulde komme Landbruget og specielt Hartkornet til gode, er steget med smaa 400,000 Kr., og at hele den øvrige Stigning, eller 4,350,000 Kr. med et rundt Tal, fordeler sig paa de øvrige Ministerier. Saa kommer endda hertil en hel Række Lønningsforhøjelser, som skjule sig paa Indtægtsiden i Form af forhøjet Lønning til Jernbane-, Post- og Telegrafembedsmændene, og som altsaa ikke komme ind under det Tal, jeg her har nævnt, fordi de staa paa Indtægtssiden af Paragrafferne og give sig kun Udslag i et mindre Overskud af samtlige disse Institutioners Budgetter.

Det kunde være ret fristende at gaa i Enkeltheder, naar man nu skal se paa, hvorledes de noget over 4 Mill. Kr. fordele sig paa de øvrige Ministeriers Budgetter, bortset altsaa fra Landbrugsministeriets Budget, der har disse smaa 400,000 Kr.s Forøgelse. Men det vilde føre for vidt, og jeg kan ikke paaregne, at det skulde i den Grad interessere Tinget, at jeg tør gaa i Enkeltheder med at oprede hvert enkelt lille Beløb. Jeg gør derfor opmærksom paa, at f. Eks. Indenrigsministeriets Budget for indeværende Aar — endda bortset fra de $1\frac{1}{2}$ Million, der skulle udeles til Kommunerne — sammenlignet med den af mig før nævnte Finanslov, er steget med over 1 Mill. Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, som jo er ret godt hjemme i Finanslovens Mysterier, vil, naar han gaar Indenrigsministeriets Budget igennem, have uhyre let ved at finde, at der er overordentlig lidt, for ikke sige ingen Ting af disse noget over 1 Mill. Kr., der kan siges at komme Hartkornet til gode. Han vil have let ved at finde de betydelige Beløb, der direkte flyde ud baade til Handel, Søfart, Haandværk og Industri, for ikke at nævne saadanne Summer som f. Eks. forøget Tilskud til Sygekasserne, der i den nævnte Tid er steget med 370,000, forøget Tilskud til Alderdomsunderstøttelse, der i samme Tidsrum er steget med 300,000 — og saadan kunde jeg nævne en hel Række Tal, der vilde vise, at det er saa langt

fra, at det er Hartkornet, der særlig løber af med Profitten, at det tværtimod kan siges at være alle andre Samfundsklasser end netop Hartkornet, der have Fordelen.

Og vil jeg gaa til Kultusministeriets Budget, der ligeledes i samme Tidsrum er steget med noget over 1 Million, vil det ogsaa der være, jeg havde nær sagt, en Selvfølge, at der ikke findes noget, der kan siges at være til Fordel for Hartkornet. Men jeg skal, som sagt, ikke gaa i Enkeltheder dermed, det overlader jeg specielt til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, der jo, som sagt, er udmærket hjemme i Finansloven. Han vil selv kunne finde rigelige Eksempler paa, at det er saa langt fra, at vi have siddet som et Landbodemokrati, der, hvis jeg maatte bruge det Udtryk — jeg siger ikke, at det er det ærede Medlems Udtryk — sidder her for at mele vor egen Kage. Ja, selv om det ærede Medlem vil gaa til Krigsministeriets Budget, og det er det, der specielt interesserer det ærede Medlem, ja, jeg kunde sige, er det eneste, som rigtig interesserer det ærede Medlem, vil han vel ogsaa der finde en Forhøjelse — det lægger jeg ikke Skjul paa — men han vil tillige se, at største Parten af Forhøjelsen fra den nævnte Finanslov, den allerstørste Part af den, er medgaaet til forhøjede Lønninger, og det kan i hvert Fald ikke siges at komme Landbruget til gode. Jeg skal saa i øvrigt ikke opholde mig videre ved dette, men jeg vilde gerne, at ærede Medlemmer skulde have i hvert Fald nogle af disse Tal i frisk Erindring, saa at de kunne have dem som Baggrund for den Tale, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) antagelig om ikke længe vil holde for os, og hvor han vil betegne — det gaar jeg ud fra i Henhold til hans tidligere Udtalelser — den Finanslov, som vi nu staa i Begreb med at vedtage, som en „Klasselov“, jeg tror endogsaa, han plejer at bruge det Udtryk „en grim Klasselov“. Paa Baggrund af de af mig nævnte Tal og de Oplysninger, jeg her har givet, tror jeg, at det ærede Medlems Udtalelser ville komme til at staa i det rette Lys.

Jeg skal derefter, ud fra de samme Betragtninger for Resten, vende mig til de Love af større Betydning, som ere blevne vedtagne i forrige Rigsdagssamling, og som i denne Rigsdagssamling enten ere vedtagne eller i hvert Tilfælde ere vedtagne her i Tinget. Jeg kan blandt disse med Fortrøstning nævne Loven fra i Fjor om de store Havne- og Moleanlæg og Lo-